

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือแมลงเม่าที่แท้จริงผู้ที่ได้อุทิศตนให้กับเปลวไฟในเวลาอันดี ด้พาลีคืออนุสรณ์ของการอุทิศนี้

คำถาม: ชาวใดที่บาบอบอกแก่ลูกๆ ของท่าน?

คำตอบ: บาบอบอกลูกว่าลูกดวงวิญญาณได้ลงมาจากดินแดนนิพพานอย่างไรและท่านลงมาอย่างไร ท่านพูดว่า: พ่อบอกลูกว่าพ่อเป็นใคร พ่อทำอะไร และพ่อก่อตั้งอาณาจักรของรามอย่างไร และพ่อสามารถทำให้ลูกๆ เอาชนะราวันได้อย่างไร เวลานั้นที่ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด แสงของลูกได้ถูกจุดขึ้นมาแล้ว

เพลง: ท่านคือแม่ ท่านคือพ่อ...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานที่สุด ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกดวงวิญญาณได้ยินเพลงนี้ด้วยประสาทสัมผัสของลูก เพลงนี้ได้เริ่มขึ้นอย่างถูกต้อง จนถึงตอนจบ มีคำพูดจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา “นั่นคือผู้คนที่เท่าของท่าน” เวลานั้นลูกๆ ไม่สามารถที่จะเป็นผู้ที่เท่าของผู้ใด นั่นเป็นสิ่งที่ผิด พ่อบอกลูกๆ ถึงคำพูดที่ถูกต้อง พ่อมาจากสถานที่เดียวกันที่ลูกมา นั่นคือดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) บาบาได้ให้ชาวแก่ลูกๆ ว่าทุกคนมาอย่างไร ท่านได้บอกลูกถึงวิธีที่ตัวท่านเองได้มาและท่านทำสิ่งใดเมื่อท่านมา เพื่อที่จะก่อตั้งอาณาจักรของราม ท่านทำให้ลูกเอาชนะราวัน ลูกๆ รู้ว่าอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันได้กล่าวว่ายูบนโลก ในเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นนายของโลก ผืนดิน ท้องฟ้า และพระอาทิตย์ทั้งหมดนั้นจะอยู่ในมือของลูก ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่าอาณาจักรของรามนั้นครอบคลุมทั่วทั้งโลกและอาณาจักรของราวันก็ครอบคลุมทั่วทั้งโลกด้วยเช่นกัน มีผู้คนหลายพันล้านในอาณาจักรของราวันและมีจำนวนน้อยนิดในอาณาจักรของรามและแล้วจำนวนประชากรก็เพิ่มขึ้นทีละเล็กละน้อย จำนวนประชากรเพิ่มขึ้นอย่างมากในอาณาจักรของราวันเพราะมนุษย์เต็มไปด้วยกิเลส ในอาณาจักรของรามพวกเขาปราศจากกิเลส นี่คือการเกี่ยวกับมนุษย์ ดังนั้นรามคือนายของความไม่มีขีดจำกัดและราวันคือนายของความไม่มีขีดจำกัดด้วยเช่นกัน ในเวลานี้มีศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนได้กล่าวไว้ว่า: “การทำลายของศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน” บาบาได้อธิบายภาพของต้นไม้แก่ลูกด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนฉลาดดาเซร่าพวกเขาเผาหุ่นของราวัน นั่นคือการเผาที่มีขีดจำกัด ประเด็นของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด เป็นผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่เผาหุ่นจำลองของราวัน ในต่างประเทศด้วยพวกเขาเผาหุ่นจำลองของราวัน ที่ใดก็ตามที่มีผู้คนมากมายจากบาร์ด นั่นคือดาเซร่าที่มีขีดจำกัด พวกเขาทำภาพของอาณาจักรราวันในลังกา พวกเขาพูดว่าเราได้ลักพาตัวนางสีดาและพาเธอไปยังลังกา นั่นคือประเด็นที่มีขีดจำกัด พ่อพูดว่า: อาณาจักรของราวันนั้นคงอยู่ทั่วทั้งโลก อาณาจักรของรามไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป อาณาจักรของรามหมายถึงอาณาจักรที่ได้รับการก่อตั้งโดยพระเจ้า ยุคทองเรียกได้ว่าเป็นอาณาจักรของราม ผู้คนหมุ่นลูกปิดของลูกประจำขณะที่พร้าชื่อของราม แต่พวกเขาไม่ได้จดจ่อกับศรัทธาในเวลานั้น พวกเขาหมุ่นลูกปิดของประจำของผู้เดียวที่รับใช้ทั้งโลก หลังจากดาเซร่าและแล้วผู้คนก็ฉลองดีพาลี เหตุใดเขาจึงฉลองดีพาลี? เพราะว่ามันคือการขึ้นครองราชย์ของเหล่าเทพ พวกเขาเริ่มฉลองมากมายในวันขึ้นครองราชย์ แรกเริ่มมีการขึ้นครองราชย์ สิ่งที่สองพวกเขาพูดว่าควรจะมีดีพาลาในทุกๆ บ้าน แสงของทุกดวงวิญญาณได้ถูกจุดขึ้นเวลานั้น ในเวลานี้แสงของทุกดวงวิญญาณได้ดับลงพวกเขาคือของยุคเหล็ก นั่นคือเขาทั้งหมดอยู่ในความมืด ความมืดหมายถึงหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา โดยการทำความเลื่อมใสศรัทธาแสงของพวกเขาที่ลดลง ดีพาลานั้นเป็นของปลอม นั่นไม่ใช่เป็นเพราะการขึ้นครองราชย์ที่พวกเขามีการจุดพลุๆ พวกเขาปลุกเรียกลักษมีในวันดีพาลา พวกเขากราบไหว้เธอ เทศกาลนั้นเป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเฉลิมฉลองด้วยความโอฬารตระการตาอย่างยิ่งในวันขึ้นครองราชย์ของพระราชผู้ที่นั่งบนบัลลังก์ทั้งหมดนั้นไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้เป็นการทำลายล้างที่ไม่มีขีดจำกัด ดาเซร่าที่แท้จริง พ่อได้มาเพื่อจุดแสงของทุกๆ คน ผู้คนคิดว่าแสงของพวกเขาจะหลอมรวมกับแสงที่ยิ่งใหญ่ บราห์มสมาธิจุดแสงไว้อยู่เสมอในวัดของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าเช่นเดียวกันกับแมลงเม่าที่วนอยู่รอบไฟและสังเวยตนเอง ดวงวิญญาณด้วยเช่นกันจะหลอมรวมกับแสงที่ยิ่งใหญ่ ตัวอย่างของสิ่งนั้นได้มีการสร้างขึ้นไว้แล้ว ลูกได้เคยเป็นคู่รักถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ในเวลานี้ลูกได้มาและอุทิศตนต่อผู้เป็นที่รักเดียว ไม่ใช่เรื่องของการถูกเผา คู่รักเหล่านั้นเพียงแค่อีกกันและกัน ขณะที่นี้มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวและที่เหลือทั้งหมดคือคู่รัก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดคือคู่รักที่จดจำผู้เป็นที่รักนั้น พวกเขาเรียกร้องให้ผู้เป็นที่รักมาเพื่อที่พวกเขาจะสามารถสังเวยตนเองต่อท่าน พวกเขาพูดว่า: เราจะไม่จดจำใครนอกจากท่าน นั่นไม่ใช่ความรักทางร่างกาย คู่รักเหล่านั้นมีความรักทางร่างกาย พวกเขาเพียงแค่เฝ้ามองดูกันและกัน พวกเขาพอใจอย่างยิ่งเพียงแค่การมองดูกันและกัน

ที่นี่มีเพียงผู้เป็นที่รักเดียวและที่เหลือทั้งหมดคือคู่รัก ทุกคนจดจำพอ แม้ว่าบางคนเชื่อในธรรมชาติ ฯลฯ คำพูด “โอ พระเจ้า!” ยังปรากฏออกมาจากปากของพวกเขา ทุกคนร้องเรียกท่าน: “โปรดขจัดความทุกข์ของพวกเรา!” บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีคู่รักมากมายของผู้เป็นที่รัก บ้างก็เป็นคู่รักของผู้เดียวและผู้อื่นนั้นก็เป็นที่รักของคนอื่น หนานามมีคู่รักมากเพียงใด? พวกเขาทั้งหมดสร้างภาพของผู้เป็นที่รักของเขาและแล้วก็นั่งลงและกราบไหว้บูชาสิ่งนั้น พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งนั้นและแล้วก็นำผู้เป็นที่รักของเขาไปจมในทะเล ไม่ได้มีความหมายในสิ่งนั้น ไม่มีสิ่งใดเป็นเช่นนั้นที่นี่ ที่นี้ผู้เป็นที่รักของลูกสวยงามเสมอ ท่านไม่เคยกลับมาเกลียด พ่อรักเดิมทางที่สวยงาม มาและทำให้ทุกคนนั้นสวยงาม ลูกทั้งหมดนั้นคือนักเดินทางด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกมาจากดินแดนที่แสนไกลเพื่อเล่นบทบาทของลูกที่นี่ ลูกเหล่านั้นผู้ที่เข้าใจก็จะเข้าใจต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ในเวลาลูกได้กลายเป็นไตรกาลดาชิ (ผู้ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้งสาม) ลูกรู้ถึงผู้สร้างและตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นลูกได้กลายเป็นไตรกาลชิบราห์มากุมารและกุมารี เช่นที่ผู้คนเหล่านั้นได้รับสมญา “จักกัถกู” ฯลฯ ดังนั้นนี่คือสมญาที่ลูกได้รับ สมญาที่ดีที่สุดที่ลูกได้รับคือ “สวาดาซังจักกระดาลี” เพียงลูกบราห์มินที่เป็นสวาดาซังจักกระดาลีหรือชิพบาบาที่เป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน? (ชิพบาบาเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน) ใช่ นี่เป็นเพราะดวงวิญญาณกลายเป็นสวาดาซังจักกระดาลีเมื่อดวงวิญญาณอยู่ในร่าง พ่อเข้ามาในผู้นี้และอธิบายแก่ลูก หากชิพบาบาไม่ได้เป็นสวาดาซังจักกระดาลีท่านจะทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ท่านคือผู้ที่สูงสุด เป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่เหนือสิ่งใด นี่ไม่ใช่เรื่องของร่างกาย พ่อสูงสุดมาและทำให้ลูกสูงสุด ไม่มีใครนอกจากลูกดวงวิญญาณที่สามารถกลายเป็นสวาดาซังจักกระดาลี ดวงวิญญาณชนิดใด? ผู้ที่เป็นของศาสนาบราห์มิน ลูกไม่ได้รู้ถึงสิ่งนี้เมื่อลูกเป็นของศาสนาศูทร เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกรู้จากพ่อ สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ดีมาก! ลูกคือผู้ที่รับฟังสิ่งนี้และกลับมามีความสุข หากผู้ที่มาจากภายนอกได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะประหลาดใจ โอ! ความรู้ที่สูงส่งมาก อัจชะ พวกเขาสามารถกลายเป็นสวาดาซังจักกระดาลีและกลายเป็นผู้ปกครองโลก นายของโลกดด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามทันทีที่บางคนจากที่นี่ไป ทุกสิ่งก็จบสิ้น มายานี้ก็กล้ำกลายมาก! อะไรก็ตามที่พวกเขาได้ยินที่นี่ก็จะทิ้งไว้ที่นี่ สิ่งนี้เป็นเช่นทารกในครรภ์ผู้ที่ทำสัญญา ในทันทีที่เขาออกมา เขาก็ลืมสัญญานั้น เมื่อลูกอธิบายแก่ผู้คนในนิทรรศการ พวกเขาพูด “นี่คือดีมาก นี่คือดีมาก” พวกเขาพูดว่าความรู้ดีมากและพวกเขาจะทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่จะทำสิ่งนี้สิ่งนั้น และแล้วในทันทีที่พวกเขาจากไปทุกสิ่งก็ถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง ทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาได้รับผลเพียงเล็กน้อย ไม่ใช่ที่ว่าพวกเขาจะไม่กลับมาหาลูกอีกครั้ง ต้นไม้จะเฝ้าแต่เติบโตขึ้น และแล้วเมื่อต้นไม้เติบโตขึ้น ทุกคนก็จะถูกดึง ในเวลานี้คือความลึกที่สุดของนรก พวกเขาได้เขียนเรื่องราวที่น่ากลัวเช่นนั้นในการดูดาพูรานา พวกเขาบอกสิ่งเหล่านี้แก่มนุษย์เพื่อทำให้พวกเขามีความกลัวเล็กน้อย นั่นมาจากสิ่งที่ว่าพวกเขาได้รับเอาความคิดของมนุษย์ที่กลายเป็นงูและแมลงปอง พ่อพูดว่า: พ่อนำลูกออกจากแม่น้ำของยาพิชและส่งลูกไปสู่มหาสมุทรของน่านม ตั้งแต่ลูกเคยอาศัยอยู่ในดินแดนของความสงบ และแล้วลูกได้ไปสู่ดินแดนของความสุขเพื่อเล่นบทบาทของลูก ในเวลานี้ลูกกำลังไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุขอีกครั้ง ลูกจำดินแดนเหล่านี้ได้หรือไม่? ผู้คนพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ จากท่านที่เราได้รับความสุขที่ยิ่งใหญ่มาก” อย่างไรก็ตาม ความสุขนั้นคงอยู่ในยุคทอง ในเวลานี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ผู้คนที่น่าจะร้องไห้ในความทุกข์อย่างมากในตอนสุดท้าย เพราะจะมีความทุกข์อย่างถึงที่สุด และแล้วในยุคทองก็จะมีความสุขอย่างถึงที่สุด นี่คือการละเล่นที่ได้กำหนดไว้แล้วเกี่ยวกับความสุขอย่างถึงที่สุดและความทุกข์อย่างถึงที่สุด พวกเขาได้แสดงการอวตารของวิษณุ พวกเขาแสดงคู่ของลักษมีและนารายณ์กำลังลงมาจากเบื้องบน อย่างไรก็ตามนี่ไม่ใช่ผู้ที่มาจากเบื้องบนเป็นดวงวิญญาณที่มาจากเบื้องบนแต่การจุติของพระเจ้าชั้นพิเศษสุด เป็นท่านผู้ที่มาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ผู้คนเฉลิมฉลองเทศกาลการครอบครองของท่าน ชิพแจนที หากพวกเขาได้รู้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่ให้มรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พวกเขาจะเฉลิมฉลองเทศกาลของพระเจ้าผู้เป็นพ่อทั่วทั้งโลก หากพวกเขาได้เข้าใจว่าชิพบาบาคือผู้ปลดปล่อยและผู้นำทางพวกเขาจะเฉลิมฉลองอนุสรณ์ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ชาติเกิดของท่านเกิดขึ้นในบาร์ต เป็นในบาร์ตที่ผู้คนฉลองชิพแจนที อย่างไรก็ตาม เพราะพวกเขาไม่ได้มีการตระหนักรู้จักท่านอย่างเต็มที่ พวกเขาไม่แม้แต่จะฉลองด้วยวันหยุด วันเกิดและการจาริกแสวงบุญของพ่อผู้ให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสแก่ทุกคนควรที่จะมีได้รับการฉลองอย่างมากในสถานที่เกิดของท่าน ท่านมาจากที่ไหนและทำงานที่พิเศษสุด วัตถุประสงค์นี้เป็นอนุสรณ์ของลูกคือที่นี่ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครรู้ว่าเป็นชิพบาบาผู้ที่มาและกลายเป็นผู้ปลดปล่อยและผู้นำทาง ทุกคนพูดว่า “ปลดปล่อยเราจากความทุกข์ทั้งหมดและนำเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข” แต่พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใดเลย บาร์ตคือดินแดนที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด คำยกย่องของบาร์ตนั้นได้รับการจดจำมาว่าไม่มีขีดจำกัด เป็นที่ที่ชิพบาบาได้ถือกำเนิด แต่ไม่มีใครยอมรับท่าน พวกเขาไม่ได้ทำแทมปีในรูปของท่าน พวกเขาทำแทมปีของผู้คนอื่นๆ มากมาย ในเวลานี้ลูกจะสามารถอธิบายได้อย่างไร ที่จะทำให้ผู้คนเข้าใจความสำคัญของสิ่งนี้? ชันยาสิไปต่างแดนและสอนโยคะโบราณของบาร์ต เมื่อลูกบอกพวกเขาเกี่ยวกับราชาโยคะของลูก ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องถามพวกเขา: ใครที่สอนราชาโยคะ

? ไม่มีใครรู้ กฎณะไม่ได้สอนหรือโยคะ ชันยาสซีฝึกฝนหรือโยคะ พวกเขาศึกษาอย่างมากมายและเรียกตนเองว่านักปราชญ์ พวกเขาควรเข้าใจสิ่งเหล่านี้และเปลี่ยนแปลงตนเอง และพูดสิ่งนั้น แม้ว่าพวกเขาได้ศึกษาคัมภีร์ศาสนามาแล้วอย่างมากมาย อะไรที่พ่อพูดในเวลานี้เป็นสิ่งถูกต้องและทุกสิ่งอื่นนั้นผิด พวกเขาควรเข้าใจว่าสถานที่ที่พ่อกำลังเป็นสถานที่ของการจาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างแท้จริง ลูกๆ รู้ว่าแผ่นดินนี้ได้เรียกว่าเป็นแผ่นดินของความมีศีลธรรมจรรยา ไม่ได้มีดวงวิญญาณที่มีศีลธรรมมากมายอื่นเหมือนกับที่มีที่นี่ ลูกให้ทานอย่างมากมายและทำบุญอย่างมากมาย ลูกตระหนักถึงจักรวาลและใช้ร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกเพื่องานรับใช้นี้ พ่อเพียงผู้เดียวที่ปลดปล่อยทุกคน ทานปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ไม่มีผู้นำศาสนาใดที่ปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ ผู้คนเหล่านั้นตามผู้นำเหล่านั้นลงมา พวกเขาทั้งหมดลงมาเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาดังลำดับกันไป ขณะที่เล่นบทบาทของพวกเขาก็กลับมามีชีวิตใหม่ และแล้วพ่อกำลังทำให้ลูกสะอาดบริสุทธิ์ ดังนั้นบาร์ตจึงเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น บาร์ตคืออันดับหนึ่งและเป็นดินแดนที่สูงที่สุด พ่อพูดว่า: นี่คือนิเวศน์ที่เกิดของพ่อ พ่อกำลังเพื่อประเพณีชีวิตใหม่ที่ไม่มียศและศักดิ์ทุกคน พ่อทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังมาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้นจงจำพ่อนั้นด้วยความรักอย่างมากมาย เมื่อผู้อื่นเห็นลูกพวกเขาจะทำกริยาที่เหมือนกันด้วยเช่นกัน นี่คือนิเวศน์ที่รู้ได้ว่าละเอียดย่อยและเป็นการกระทำที่สูงส่ง อย่าคิดว่าไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด ผู้คนจะปรากฏขึ้นมาผู้ที่รับรู้ภาพเหล่านี้จากลูก ลูกควรทำรูปภาพที่ดีมากที่พวกเขาจะสามารถนำไปในเรือกลไฟ และแล้วพวกเขาจะแขวนภาพเหล่านี้ขึ้นมา ไม่ว่าที่ใดก็ตามที่เรือกลไฟหยุด ลูกต้องทำงานรับใช้มากมาย ผู้คนที่ใจกว้างมากมายจะปรากฏขึ้นมาเพื่อที่จะเติมเต็มสมบัติของลูก พวกเขาจะทำงานเช่นนั้นเพื่อลูกที่ทุกคนจะกลับมามีชีวิตใหม่ ใครคือผู้ที่กำลังเปลี่ยนแปลงโลกเก่าและก่อตั้งโลกใหม่ ก่อนหน้านี้ลูกได้มีสติปัญญาที่ตกต่ำด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สะอาดมาก ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำให้โลกนี้กลายเป็นสวรรค์ด้วยความรู้และพลังโยคะ ผู้คนอื่นจะไปและอาศัยอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น ลูกต้องกลับมาเป็นผู้ที่มีอำนาจด้วยเช่นกัน ลูกคือลูกๆ ของพ่อผู้ไม่มีขีดจำกัดใช่ไหม? ลูกได้รับพลังด้วยการจดจำระลึกถึงท่าน พ่อเรียกได้ว่าเป็นผู้ทรงอำนาจของโลก ท่านบอกลูกถึงสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ศาสนาทั้งหมด ดังนั้นลูกๆ ควรจะมีความจริงใจที่จะถือปฏิบัติอย่างมากในงานรับใช้ ไม่ควรจะมีสิ่งใดนอกจากเพชรพลอยของความรู้ที่ออกมาจากปากของลูก ลูกแต่ละคนคือรูปและบาฮาน ลูกจะเห็นวิธีที่ทั้งโลกกลับมาใหม่และสดอย่างมาอีกครั้ง ทุกสิ่งกลับมาใหม่ ไม่มีการพูดถึงความทุกข์ที่นั่น แม้กระทั่งวัตถุธาตุทั้ง 5 ก็อยู่ในการรับใช้ลูก ในเวลานี้ สิ่งเหล่านั้นไม่รับใช้เพราะมนุษย์นั้นไม่มีค่า ในเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีค่า อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นรูปและบาฮาน เพื่อที่เพชรพลอยของความรู้ที่จะปรากฏขึ้นมาจากปากของลูกอย่างสม่ำเสมอเท่านั้น จงอยู่อย่างกระตือรือร้นสำหรับงานรับใช้ อยู่ในการจดจำระลึกถึงและเตือนให้ผู้อื่นจดจำพ่อ ทำงานที่สูงส่งและพิเศษสุดนี้

2. กลายเป็นคู่รักที่แท้จริงและอุทิศตนต่อผู้เป็นที่รักเดียว นั่นคือการสังเวทตนเอง! เพียงเท่านั้นที่จะมีดีพาวลีที่แท้จริง

พร: ขอให้ลูกเบาสบายและมีความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอโดยการดูแลครอบครัวยุทธศาสตร์ และครอบครัวยุทธศาสตร์ของลูกอย่างเท่าเทียมกัน

ลูกๆ ทั้งหมดเคยทำงานรับใช้ 2 ทางของการดูแลความเป็นอยู่ทางร่างกายของลูกเองและความเป็นอยู่ทางจิตของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม จะต้องใช้เวลาเท่ากันและใส่ใจต่องานรับใช้ทั้งสองประเภท ถ้าเข็มของศรีมัทดี ทั้งสองด้านก็จะเท่ากัน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกพูดถึงครอบครัวของลูก ลูกกลับมาเป็นผู้ครองเรือนและข้ออ้างทั้งหมดก็เริ่มขึ้น ดังนั้นตระหนักถึงการเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ไม่ใช่ผู้ครองเรือน และรักษาความสมดุลของครอบครัวทั้งสองของลูกและครอบครัวที่สูงส่งของลูกและลูกจะอยู่อย่างเบาสบายและมีความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะเข้าไปสู่กลุ่มแรก กลับมาเอาชนะประสาทสัมผัสของลูก และเอาชนะมายาด้วยเช่นกัน